

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 3814010394
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3814010394.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného N. Q. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. mája 2017 v Bratislave dovolanie obvineného N. Q. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 12. januára 2015 sp. zn. 1 T 112/2014 a uzneseniu Okresného súdu Prievidza z 11. mája 2016, sp. zn. 1 T 112/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného N. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza rozsudkom z 12. januára 2015, sp. zn. 1 T 112/2014, uznal obvineného N. Q. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 204/2013 Z. z. na tom skutkovom základe, že

dňa 7. apríla 2014 v čase o 22.06 hodine po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v dychu 1,69 MG/L alkoholu, viedol po ceste I/64 po ulici M. R. E. v Meste Nováky, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo značky FIAT Scudo evidenčné číslo G.-XXXEG.

Okresný súd Prievidza za to obvineného odsúdil podľa § 214 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu obvinenému podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1 T 56/2014 zo dňa 19. mája 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. mája 2014, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto rozhodnutím stratili svoj podklad.

Rozsudok okresného súdu bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní za osobnej účasti obvineného i jeho obhajcu, pričom obvinený urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., priznal svoju vinu a súd jeho vyhlásenie prijal v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 12. januára 2015, nakoľko obvinený po poučení o možnosti podať opravný prostriedok prehlásil, že sa výslovne vzdáva práva podať odvolanie, a to aj za osoby oprávnené (č.l. 85).

Následne Okresný súd Prievidza na verejnom zasadnutí 11. mája 2016, za osobnej účasti obvineného i jeho obhajcu, po vylúčení obvineného, uznesením sp. zn. 1 T 112/2014, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že obvinený N. Q., nar. 2k4.0k2.19k62 v Q., Taliansko, trvale bytom B., Y. č. XXXXX, okres Prievidza, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1 T 112/2014 zo dňa 12. januára 2015 k trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov, sa v tejto skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Dňa 25. augusta 2016 bolo Okresnému súdu Prievidza doručené dovolanie N. Q., neskôr doplnené obhajcom obvineného podaným dňa 7. februára 2017, ktorý na podklade dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že na predmetnom hlavnom pojednávaní, ako aj na verejnom zasadnutí nebol dožiadaný o vyjadrenie za účasti súdneho tlmočníka, nakoľko plnohodnotný význam slovenských slov, obzvlášť právnických mu nebol umožnený v plnom rozsahu, pričom uvedené taktiež porušuje čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 37 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd.

Obvinený ďalej poukázal na ustanovenie § 28 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého ho mal vyzvať súd a poučiť o možnosti si zvoliť súdneho tlmočníka a zapísať to do zápisnice. Tieto skutočnosti podľa obvineného absentujú a obidve zápisnice sú dôkazom hrubého porušenia v zásadnom odňatí práva na obhajobu. Obvinený uviedol, že sa vie dohovoriť v slovenskom jazyku, ale význam a podstata slovenských významov slov, obzvlášť právnických termínov je kategorická, nejasná bariéra spomenutých slov svojim významom pre vec samotnú a s dopadom v neprospech jeho osoby na základe hrozacej sankcie. Ani prítomný obhajca neovládal taliansky jazyk a taktiež časť hlavného pojednávania, a to vyhlásenia obvineného v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. sa rovná aplikácii jazykovej a významovej nezrozumiteľnosti podľa teórie trestného práva, ako súdený bez súdu, pričom je takouto formou porušená aj zásada „rovnosť zbraní“. Podľa obvineného bolo v oboch prípadoch zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Vzhľadom na uvedené navrhol obvinený, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dovolací dôvod opiera. Podľa § 380 Tr. por. rozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody a prikázal prvostupňovému súdu vykonať potrebné súdne úkony legitímne a po verbálnej stránke zrozumiteľne a jasne v jeho jazyku.

Obhajca obvineného doplnil dovolanie podaním zo 7. februára 2017, v rámci ktorého namietal skutočnosti uvedené v podanom dovolaní, pričom namietal, že konania Okresného súdu Prievidza na hlavnom pojednávaní, ako aj verejnom zasadnutí boli jednoznačne v právnom nesúlade a svojou podstatou zmätočné v neprospech obvineného a hrubým spôsobom bolo porušené právo.

Na záver obhajca obvineného žiadal dovolací súd, aby preskúmal dovolanie s poukazom na obidve zápisnice z hlavného pojednávania, verejného zasadnutia a učinil rozhodnutie podľa § 386 ods. 1 Tr. por., teda ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. Zároveň žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozhodnutie Okresného súdu Prievidza v plnom rozsahu zrušil a

vyhovel jeho návrhu tak, ako uviedol v dovolaní.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť.

Uvedenú možnosť využil prokurátor vyjadrením z 8. marca 2017 (č.l. 195-196), kde uviedol, že neexistujú dôvody uvádzané obhajcom obvineného v dovolaní. Ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 11. mája 2015, na tomto hlavnom pojednávaní sa zúčastnil nielen obvinený, ale aj jeho zvolený obhajca JUDr. Babiak, pričom pred začatím hlavného pojednávania, ako aj počas tohto hlavného pojednávania, nemali žiadne návrhy k tým skutočnostiam, ktoré uviedli vo svojom dovolaní a po zákonom poučení N. Q., za prítomnosti svojho obhajcu urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že uznáva vinu za spáchaný skutok uvedený v obžalobe. Následne na všetky otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 2 Tr. por. odpovedal áno. Taktiež aj na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 11. mája 2016, bol prítomný N. Q. so svojim zvoleným obhajcom JUDr. Babiakom, ktorého zastupovala Mgr. Sláva Balážová, pričom znovu nemali žiadne námietky k tomu, že by nerozumeli po slovensky a že by boli žiadali prítomnosť tlmočníka. Po vyhlásení rozhodnutia sa obvinený aj obhajca vzdali práva podať sťažnosť.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je toho názoru, že konaním sudcu Okresného súdu Prievidza neboli porušené práva obvineného na obhajobu tak, ako uvádza jeho obhajca v dovolaní. Z týchto dôvodov nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a preto navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a bolo podané prostredníctvom obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Dovolací súd v predmetnej veci zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 12. januára 2015 (č.l. 84-85) zistil, že obvinený N. Q. po poučení samosudcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a uznal svoju vinu za skutok uvedený v obžalobe. Následne ho samosudca poučil v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por., že ak súd prijme jeho vyhlásenie o uznání viny za spáchaný skutok, toto vyhlásenie je neodvolateľné, nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Ďalej mal súd za preukázané, že obvinený kladne zodpovedal pred súdom na zákonom stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. a na základe toho súd podľa § 257 ods. 6 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obvineného.

Z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por., ako už bolo vyššie uvedené vyplýva, že dovolanie možno podať aj proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, ktorý bol vydaný po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny. V tomto ustanovení však nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorý disponuje oprávnením podať dovolanie, a preto je nutné vyvodíť subjekt oprávnený na podanie dovolania z ďalších ustanovení Trestného poriadku. Dovolací súd pripomína, že ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por. nemožno vykladať izolovane, ale ho treba vykladať v súhrne s ďalšími zákonnými ustanoveniami upravujúcimi postup v dovolaní, v konkrétnom prípade s ustanovením § 369 ods. 2 a § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať

dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku a obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že iba minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (rozsudok a trestný rozkaz § 368 ods. 2 písm. a/, rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste § 334 ods. 4, rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny § 257 ods. 5 Tr. por.

Ustanovenie § 369 ods. 2 Tr. por. neoddeliteľne nadväzuje na ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por., pričom jednoznačne vymedzuje pre subjekty oprávnené podať dovolanie „okruh“ rozhodnutí, ktoré môžu napadnúť dovolaním. Rozširujúci výklad § 257 ods. 5 Tr. por. v prospech obvineného preto neprichádza do úvahy. Prípadná nezákonnosť v uvedených rozhodnutiach môže byť napravená len na podklade dovolania podaného ministrom spravodlivosti.

Ďalším ustanovením, ktoré vylučuje obvineného z okruhu osôb na podanie dovolania je § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por., podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

V konkrétnom prípade obvinený N. Q. sa po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa v prítomnosti svojho obhajcu výslovne vzdal práva podať odvolanie, a to aj za všetky oprávnené osoby. Uvedeným vyhlásením deklaroval svoju spokojnosť s rozsudkom súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch a zároveň sa zbavil ďalších práv, ktoré mu podľa Trestného poriadku prináležia. Z toho dôvodu sa nemôže v ďalšom konaní prostredníctvom dovolania procesne účinne domáhať ochrany svojich práv.

Rovnaká situácia nastala aj pokiaľ ide o napadnuté uznesenie Okresného súdu Prievidza z 11. mája 2016 sp. zn. 1 T 112/2014, ktorým súd vyslovil, že obvinený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto trest odňatia slobody uložený mu vyššie citovaným rozsudkom vykoná. Uvedené rozhodnutie taktiež nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho vyhlásenia, nakoľko sa obvinený v prítomnosti obhajcu výslovne vzdal možnosti podať riadny opravný prostriedok aj za všetky oprávnené osoby. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že uznesenie súdu prvého stupňa o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienenčne odložený, môže v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por. napadnúť dovolaním iba minister spravodlivosti.

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že niet dôvodu, aby sa v predmetnej trestnej veci odchýlil od svojej doterajšej rozhodovacej praxe, a preto dovolanie obvineného N. Q. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.